Omul

modern s-a obisnuit sa creada ca stiinta materialista este un instrument unic, absolut, care nu a mai fost cunoscut si utilizat de-a lungul istoriei (in masura in care se foloseste acum). De aceea, unii dintre contemporanii nostri considera ca suntem superiori, prin cunoasterea stiintifica detinuta si prin avansul tehnologic actual, tuturor celor care au trait in antichitate sau perioada medievala, care sunt etichetati drept "salbatici", "inapoiati". La o privire mai atenta, orgoliile de acest gen se pot dovedi ridicole, pentru ca stramosii nostri din secolele si mileniile trecute au lasat in urma vestigii uimitoare (sa ne gandim numai la piramidele egiptene sau incase, mayase, etc.) care ar ridica serioase probleme tehnice inginerilor mileniului al III-lea. O veche cunoastere a predecesorilor nostri istorici a fost in mare masura pierduta si doar mici fragmente din aceasta se redescopera in prezent.

In aceasta ultima categorie se incadreaza si informatiile legate de curentii telurici. Arheologii si antropologii zilelor noastre inca se mai intreaba care a fost rolul unor monumente megalitice gen Stonehenge sau al postarii unor pietre slefuite in mijlocul unor terenuri aparent obisnuite. Explicatiile vin din directia unor stiinte traditionale (cum este si radiestezia), care considera Pamantul o fiinta vie, care are anumite ritmuri proprii si energii care circula in moduri particulare. Aceste energii ale Terrei, ce au o deplasare destul de precisa (si binecunoscuta cu mult timp in urma), se numesc curenti telurici.

Reprezentantii stravechii cunoasteri considerau ca exista o analogie intre fiinta umana si Terra, in ciuda disproportiei aparente. Astfel, asa cum in corpul uman exista meridiane energetice (cunoscute in acupunctura si medicina traditionala, avand nume de organe: Ficat, Plaman, Stomac, etc.), Pamantul, ca fiinta vie, are, la randul sau, niste canale energetice similare, prin care circula curentii telurici (vechii chinezi numeau aceste canale ale Pamantului "venele dragonului", fiind vorba despre o retea complexa). Cercetarile moderne (incluzand observatii si masuratori) au confirmat realitatea acestei retele telurice, aparand in acest fel notiunile de "grila Hartmann" sau "retea Curry".

Curentii telurici constituie realmente sistemul venos al pamantului, iar influenta lor benefica sau malefica se manifesta in "campuri telurice" care au proprietati electromagnetice usor de detectat cu dispozitive adecvate. Exista unii curenti telurici care serpuiesc pe sub masivele muntoase, dar si altii cu caracter net fluvial, care urmeaza o linie generala (de exemplu: vaile Gangelui, Indusului, Dunarii, Rhin-ului si Nilului). Este interesant de remarcat ca un mare numar de sanctuare si alte asezaminte spirituale au fost edificate pe malurile acestor fluvii. Alti curenti urmeaza liniile faliilor vulcanice ale scoartei terestre. Experienta acumulata in timp a demonstrat ca oriunde se afla, in subteran, un curent teluric puternic, functiile fiziologice ale oamenilor si animalelor sunt intensificate, iar vegetatia este mai rezistenta. Demn de remarcat este si faptul ca viata pare sa se perpetueze mult mai usor si longevitatea este mai mare la fiintele ce locuiesc in preajma unor curenti telurici.

Privind lucrurile din aceasta perspectiva, putem intelege mai bine rostul unor edificii antice de tip megalitic, sau pur si simplu al unor pietre inaltate in vremuri imemoriale (si care au prezent o valoare de monument sau vestigiu istoric). Coloanele din piatra numite "menhir" erau intotdeauna dispuse in anumite focare telurice importante (sau "noduri" ale retelei), unde mai multe linii de forta de acest gen se intersectau. Rolul "menhiri-lor" era similar cu cel al acelor aplicate omului pe meridianele energetice (in medicina traditionala): de a tonifica (intari) sau de a dispersa energia din acel punct. Specialistii in materie vorbesc despre "puncte menhir", in care concentratia energetica este cel putin similara precum cea produsa de intersectia a sase canale telurice. "Dolmenul" este un monument ce consta din doua pietre verticale (cu rol de sustinere) pe care se aseza o piatra transversala, rolul sau fiind tot cel de regularizare a curgerii energiei intr-un anumit focar teluric.

Ansamblurile megalitice majore (de tip Stonehenge, in Marea Britanie, sau Carnac, in Franta) au fost construite deasupra unor focare telurice ample, puternice. Rolul acestor vechi edificii era de a pune in legatura oamenii cu energiile terestre si cosmice, facilitand semnificativ elevarea lor spirituala. Vechile monumente, ce par ridicole si inutile omului modern, aveau deci menirea de elemente mediatoare intre cer si pamant si permiteau fiintelor din acele timpuri sa se integreze mult mai bine in armonia cosmica.
Ca oameni moderni, redescoperim aceste sensuri profunde si ne regasim astfel propriile radacini, ca si rosturile misterioase ale existentei umane.

Cuvinte cheie: mistere, Terra, curenţi telurici, ansambluri megalitice